

პავლე მოციქული

(დაახ. 8-67 ჩვ. წ. აღ.)

პავლე ქრისტიანობის ერთ-ერთი მთავარი ფიგურაა, როგორც მისი პრაქტიკული მოღვაწეობის გამო, რომელმაც ამ რელიგიის თავდაპირველ გავრცელებაში გადამწყვეტი როლი ითამაშა, ისე მისი თეოლოგიური აზროვნების გამო, რომელიც გადმოცემულია ახალ აღთქმაში დაცულ წერილებში (ანუ, ბერძნულად, „ეპისტოლეებში“). მთავარი ამ წერილთაგან არის მისი ეპისტოლე რომაელთა მიმართ. მეტიც, სწორედ ეს წერილი ითვლება ახალი აღთქმის ყველაზე გავლენიან ტექსტად.

თავდაპირველად პავლე – ებრაელი, მაგრამ რომის მოქალაქე – ქრისტიანობის მძაფრ მოწინააღმდეგეთა და მდევნელთა რიცხვს მიეკუთვნებოდა. მას სავლე ერქვა. დამასკოს გზაზე, როგორც ახალი აღთქმის ერთ-ერთი წიგნი – „საქმე მოციქულთა“ მოგვითხრობს, ქრისტე გამოეცხადა, რის შემდეგაც პავლე დაირქვა და ახალი რელიგიური მოძღვრების ქადაგებას შეუდგა ტერიტორიებზე, რომლებიც დღეს სირიას, თურქეთსა და საბერძნეთს ეკუთვნის. პავლე ავრცელებდა იესოს, როგორც მესიის, რწმენას, რომელიც მოკვდა ადამიანთა ცოდვებისთვის და მკვდრეთით აღდგა; პავლე ამტკიცებდა, რომ ეს რწმენა არ იყო შემოფარგლული მხოლოდ იმ ადამიანებით, ვინც იუდეველად დაიბადა. მეტიც, ეს რწმენა არც იმ წარმართებით იყო შეზღუდული, ვინც იუდეველთა რჯულზე გადავიდა. ქრისტეს მიერ მოტანილი ხსნა, პავლეს მიხედვით, ყველასათვის იყო განკუთვნილი, იქნებოდა ეს იუდეველი თუ ბერძენი.

დღეს ჩვენ ამ პოზიციას შეიძლება სულაც არ მივიჩნევდეთ რადიკალურად, მაგრამ გასათვალისწინებელია, რომ პავლე, სწორედ ამ შეხედულების გამო, ქრისტეს მოციქულთა შორის უმცირესობაში აღმოჩნდა. ადრეული ქრისტიანების აბსოლუტური უმრავლესობა ებრაელები იყვნენ, რომლებისთვისაც გაუგებარი იყო პავლეს მტკიცება, რომ შეიძლება გამხდარიყავი ღვთის რჩეული იმის გარეშე, რომ ყოფილიყავი იუდეველი. ისინი ფიქრობდნენ, რომ ადამიანები, რომლებსაც ქრისტიანობაზე

მოქცევა სურდათ, ჯერ იუდეველები უნდა გამხდარიყვნენ. პავლეს შეხედულებამ გაიმარჯვა და სწორედ ის გახდა მომავალი ქრისტიანობის გზის მაჩვენებელი.

რომაელთა მიმართ გაგზავნილ ეპისტოლეში პავლე გადმოსცემს გადარჩენის, ხსნის კონცეფციას, რომელიც ახალ რელიგიას შეესატყვისება. ღმერთი, ამ კონცეფციის მიხედვით, კანონმდებელია, რომელმაც შექმნა კანონები, რათა ადამიანები მათ ასრულებდნენ. მაგრამ ეს კანონები ყველამ დაარღვია. ღმერთი ასევე მსაჯულია, რომლის წინაშეც ადამიანები პასუხს აგებენ, კანონის დარღვევის ანუ ცოდვის სასჯელი კი სიკვდილია. მხოლოდ იესოა, ვისაც არ დაუმსახურებია სიკვდილი. ამიტომ სწორედ ის იხდის სასჯელს სხვებისათვის. ადამიანებს ეს წყალობა არ დაუმსახურებიათ. იესოს ეს აქტი მათ შეუძლიათ ან მიიღონ, ანაც – უარყონ. ისინი, ვინც მას იღებს, თავისუფლდებიან სასჯელისგან.

პავლეს სიკვდილის ზუსტი თარიღი და გარემოებები უცნობია. ქრისტიანული გადმოცემის თანახმად, ის გარდაიცვალა რომში მოწამეობრივი სიკვდილით.

* * *

პავლე მოციქულის წერილი რომაელთა მიმართ

თავი 1

მოკითხვა რომაელებს

1. **პავლე**, იესო ქრისტეს მონა, მოწოდებული მოციქული, ამორჩეული ღვთის სახარებისათვის,
2. რომელიც წინასწარ აღთქმული ჰქონდა თავის წინასწარმეტყველთა მიერ წმიდა წერილებში,
3. თავის ძეზე, რომელიც დავითის თესლისგან იშვა ხორციელად,
4. განწესებულზე ღვთის ძედ ძალაში სიწმიდის სულით, მკვდრეთით აღდგომისათვის, ჩვენს უფალ იესო ქრისტეზე,
5. რომლის მეოხებითაც მივიღეთ მადლი და მოციქულობა, რათა მისი სახელით დავუმორჩილოთ სარწმუნოებას ყველა ხალხი,
6. რომელთა შორის ხართ თქვენც, იესო ქრისტეს მიერ წოდებულნი;
7. ყველას, ვინც რომში იმყოფებით, ღვთის საყვარლებს, მოწოდებულ წმიდებს: მადლი თქვენ და მშვიდობა ჩვენი მამა ღმერთისაგან და უფალ იესო ქრისტესაგან.

სურვილი რომში მისვლისა

8. პირველად ჩემს ღმერთს ვმადლობ იესო ქრისტეს მეოხებით ყველა თქვენგანისათვის, რადგან თქვენი რწმენა იხარება მთელ წუთისოფელში.
9. ჩემი მოწმეა ღმერთი, რომელსაც ჩემი სულით ვემსახურები მისი ძის სახარებით, რომ განუწყვეტლივ გიხსენებთ თქვენ.
10. მუდამ ვევედრები ჩემს ლოცვებში, რომ ოდესმე გაგბედნიერდე ღვთის ნებით თქვენთან მოსვლით,
11. ვინაიდან ძალიან მსურს თქვენი ნახვა, რათა გიწილადოთ სულიერი ნიჭი თქვენს განსამტკიცებლად.
12. ესე იგი, თქვენთან ერთად ვინუგეშო ერთიანი რწმენით, რომელიც თქვენიც არის და ჩემიც.

13. მინდა იცოდეთ ძმებო, რომ მრავალჯერ განმიზრახავს თქვენთან მოსვლა, – მაგრამ აქამდე ვბრკოლდებოდი, – რათა თქვენშიც მქონოდა რაიმე ნაყოფი, როგორც დანარჩენ წარმართებში.
14. ბერძენთა და ბარბაროსთა, ბრძენთა და უგუნურთა მოვალე ვარ.
15. ამიტომ, რაც მე მეხება, მზად ვარ გახაროთ თქვენც, რომში მყოფთ.

სახარება არის ძალა ღვთისა

16. ვინაიდან მე არ მრცხვენია სახარებისა, რადგან ღვთის ძალაა იგი ყოველი მორწმუნის სახსნელად ჯერ იუდეველისა და მერე წარმართისაც.
17. მასში ცხადდება ღვთის სიმართლე რწმენიდან რწმენაში, როგორც წერია: „მართალი იცოცხლებს რწმენით“.

ღვთის რისხვა უწმიდურ ადამიანებზე

18. ვინაიდან ცხადდება ზეციდან ღვთის რისხვა ადამიანთა ყოველგვარ უღმერთობასა და უსამართლობაზე, უსამართლობით რომ აბრკოლებენ ჭეშმარიტებას.
19. იმიტომ, რომ ცხადია მათთვის, რაც ღმერთზე შეიძლება იცოდნენ, ვინაიდან ღმერთმა განუცხადა მათ.
20. ვინაიდან მისი უხილავი, მისი მარადიული ძალა და ღვთაება წუთისოფლის დასაბამიდან ქმნილებათა ხილვით შეიცნობა. ასე, რომ მათ პატიება არა აქვს.
21. რადგან შეიცნეს ღმერთი და არ აღიდეს, როგორც ღმერთი, არც მადლობდნენ, არამედ ამო გახდა მათი გონიერება და დაუბნელდათ უმეცარი გული.
22. თავიანთ თავს ბრძენთ უწოდებენ და გამოსულელდნენ.
23. და უხრწნადი ღვთის დიდება გაცვალებს ხრწნადი ადამიანის, ფრინველთა, ოთხფეხთა და ქვეწარმავალთა ხატების მსგავსებაში.
24. ამიტომ გადასცა ისინი ღმერთმა უწმიდურებას მათი გულისთქმებით. რათა თავად შეებლიწათ თავიანთი სხეულები.
25. რომელთაც ღვთის ჭეშმარიტება შეცვალებს სიცრუით, თაყვანს

- სცემდნენ და ემსახურებოდნენ ქმნილებას, ნაცვლად შემოქმედისა, რომელიც კურთხეულია უკუნისამდე. ამინ.
26. ამიტომ გადასცა ისინი ღმერთმა სამარცხვინო ვნებებს, რადგან მათმა ქალებმაც კი ბუნებრივი წესი შეცვალეს ბუნების საწინააღმდეგოთი.
27. ასევე მამაკაცებმაც მიატოვეს ქალის ბუნებრივი წესი და გახურდნენ ავხორცობით ერთიმეორის მიმართ. მამაკაცი მამაკაცთან სჩადიოდა სამარცხვინოს, და მიიღეს საკადრისი საზღაური თავიანთი ცდუნებისათვის.
28. და რაკი არ ცდილობდნენ ცოდნით ჰყოლოდათ ღმერთი, ღმერთმა ისინი გადასცა უკუღმართ გონებას დაუწესებლის საკეთებლად.
29. აღესილნი არიან ყოველგვარი უსამართლობით, ბოროტებით, ანგარებითა და სიავით, სავსენი შურით, მკვლელობით, შუღლით, ვერაგობით, უზნეობითა და მახეზღრობით.
30. ცილისმწამებელნი, ღვთის მოძულენი, შეურაცხმყოფელნი, ამპარტავანნი, მკვებარნი, ბოროტგამზრახველნი, მშობლების ურჩნი,
31. უგუნურნი, ვერაგნი, მიუნდობელნი, უყვარულნი და უღმობელნი.
32. იციან მათ ღვთის სამართალი, რომ ამის მოქმედნი სიკვდილს იმსახურებენ, მაგრამ არა მარტო აკეთებენ ამას, არამედ გამკეთებელსაც კვერს უკრავენ.

თავი 2

ღმერთთან არ არის მიკარძოება

1. ამიტომ თავს ვერ გაიმართლებ შენ, ადამიანო, ყოვლის განმკითხველო, რადგან რის გამოც სხვას განიკითხავ, შენს თავს სდებ მსჯავრს, ვინაიდან სხვისა განმკითხველი იმასვე სჩადინარ.
2. ჩვენ კი ვიცით, რომ ჭეშმარიტების მიხედვით არის ღვთის სამსჯავრო ამის ჩამდენთათვის.
3. შენ კი, ადამიანო, რომელიც განიკითხავ ამის ჩამდენთ და თვითონ იმასვე აკეთებ, ნუთუ გგონია თავი დააღწიო ღვთის სამსჯავროს?
4. თუ უგულვებელყოფ მისი სახიერების, თავშეკავებისა და სულგ-

- რძელობის სიმდიდრეს და ვერ შეგიგნია, რომ ღვთის სახიერებას მონანიებისკენ მიჰყავხარ?
5. ხოლო შენი სიჯიუტით და მოუნანიებელი გულით შენ თვითონვე იხვეჭ რისხვას ღვთის რისხვის, და მისი მართლმსაჯულების გამოცხადების დღეს,
 6. რომელიც ყოველს თავისი საქმეების მიხედვით მიუზღავს:
 7. მათ, ვინც კეთილი საქმის გამუდმებული კეთებით ეძებს დიდებას, პატივსა და უხრწნელობას – საუკუნო სიცოცხლეს;
 8. ხოლო მათ, ვინც ჯიუტობს და ჭეშმარიტებას კი არ ემორჩილება, არამედ უსამართლობას – რისხვასა და გულისწყრომას.
 9. ჭირი და შევიწროება ყოველი ადამიანის სულზე, ვინც ბოროტს სჩადის – იუდეველს ჯერ, და ბერძენსაც.
 10. ხოლო დიდება, პატივი და მშვიდობა ყოველს, სიკეთის ჩამდენს – იუდეველს ჯერ, და ბერძენსაც.
 11. რადგან ღმერთთან არ არსებობს მიკერძოება.
 12. ისინი, ვინც რჯულის გარეშე შესცოდეს, რჯულის გარეშე დაიდუპებიან. ხოლო ისინი, ვინც რჯულით შესცოდეს, რჯულით განიკითხებიან.
 13. იმიტომ, რომ რჯულის მსმენელნი კი არ არიან მართალნი ღმერთთან, არამედ რჯულის შემსრულებელნი გამართლდებიან,
 14. ვინაიდან, როცა წარმართნი, რომელთაც რჯული არ გააჩნიათ, ბუნებით რჯულისმიერს აკეთებენ, თუმცა რჯული არა აქვთ, თავიანთი თავის რჯული არიან.
 15. ისინი აჩვენებენ, რომ რჯულის საქმე გულებში უწყერიათ, რასაც მოწმობს მათი სინდისი და აზრები, ხან ბრალს რომ სდებენ ერთიმეორეს და ხან ამართლებენ, –
 16. იმ დღეს, როცა ჩემი სახარების მიხედვით, ღმერთი განიკითხავს ადამიანთა დაფარულ ფიქრებს იესო ქრისტეთი.

იუდეველები დანაშაულით სახელს უბიხენ ღმერთს

17. აჰა, შენ გქვია იუდეველი და დანდობილი ხარ რჯულზე და იკვებნი ღმერთით,

18. იცი მისი ნება, არჩევ უკეთესს, ვინაიდან რჯულიდან გისწავლია.
19. და დარწმუნებული ხარ, რომ ბრძემების მეგზური და ნათელი ხარ ბნელში მყოფთათვის.
20. უგუნურთა დამრიგებელი და ჩვილთა მოძღვარი, და გაქვს ცოდნისა და ჭეშმარიტების სახება რჯულში.
21. როგორაა, სხვებს რომ ასწავლი და საკუთარ თავს კი არ ასწავლი!
22. ჰქადაგებ: არ მოიპარო, და იპარავ! ამბობ: არ იმრუშო, და მრუშობ! კერპები გეზიზღება და მაინც მკრეხელობ!
23. რჯულით იკვებნი და რჯულის დარღვევით ღმერთს შეურაცხყოფ.
24. რადგან თქვენი გულისათვის, როგორც წერია, ღვთის სახელი იგმობა წარმართებში.
25. ვინაიდან წინადაცვეთა სასარგებლოა, თუ რჯულს აღასრულებ; ხოლო თუ რჯულის დამრღვევი ხარ, შენი წინადაცვეთა წინადაუცვეთლობად იქცა.
26. მაშ, თუ წინადაუცვეთელი იცავს რჯულის წესებს, განა მისი წინადაუცვეთლობა წინადაცვეთად არ ჩაითვლება?
27. ბუნებით წინადაუცვეთელი, მაგრამ რჯულის დამცველი, განგიკითხავს შენ, შენი წერილითა და წინადაცვეთით რჯულის დამრღვევს.
28. ვინაიდან იუდეველი ის კი არ არის, ვინც გარეგნულადაა ასე, და არც წინადაცვეთილობაა ის, რაც გარეგნულადაა ხორცზე.
29. არამედ იუდეველია ის, ვინც დაფარულად არის, და წინადაცვეთილობაა ის, რაც გულით არის, სულში და არა ასოში. ვისი ქებაც კაცთაგან კი არა, ღვთისგანაა.

თავი 3

იუდეველთა უპირატესობა

1. აბა, რა არის იუდეველის უპირატესობა ან წინადაცვეთილობის სასარგებლოება?
2. დიდია უპირატესობა ყოველნაირად, პირველ ყოვლისა: მათ აქვთ მინდობილი ღვთის სიტყვები.
3. თორემ რაა? თუ ზოგიერთებს არ სწამდა, განა მათი ურწმუნოება გააბათილებს ღვთის სარწმუნოებას?

4. არამც და არამც! ღმერთია ჭეშმარიტი და ყოველი ადამიანი – ცრუ, როგორც სწერია: „რათა გამართლდე შენს სიტყვებში, გაიმარჯვო შენი განკითხვისას“.
5. ხოლო თუ ჩვენი უსამართლობა გამოაჩენს ღვთის სიმართლეს, რაღა გვეთქმის? განა უსამართლოა ღმერთი, რომელიც მოაგლენს რისხვას? ვლავარაკობ ადამიანურად.
6. არამც და არამც! სხვაგვარად, როგორღა განიკითხოს ღმერთმა წუთისოფელი?
7. ვინაიდან, თუ ჩემი სიცრუით გამრავლდა მის სადიდებლად ღვთის ჭეშმარიტება, რაღად განვიკითხო როგორც ცოდვილი?
8. მაშ, ხომ არ ვაკეთოთ ბოროტი, რათა კეთილი გამოვიდეს? როგორც ზოგიერთები ავსიტყვაობენ ჩვენზე და ამბობენ, თითქოს ასე ვასწავლიდეთ? სამართლიანია განკითხვა ასეთებზე.
9. მაშ, რა? გვაქვს განა უპირატესობა? არავითარი, რადგან უკვე განვსაჯეთ, რომ იუდეველებიც და ბერძნებიც ცოდვის ქვეშ არიან.

არავინაა მართალი

10. როგორც წერია: „არავინ არის მართალი.
11. არავინ არის გონიერი, არავინ ეძებს ღმერთს.
12. ყველანი გზას ასცდნენ, აღარავინ გამოდგება. არ არის სიკეთის მქნელი, არ არის არავინ.
13. მათი ხორხი ღია სამარეა. ენებით ცრუობენ. მათ ბაგეებზე ასპიტის გესლია.
14. მათი პირი წყევლით და გესლით არის სავსე.
15. მათი ფეხები სწრაფია სისხლის დასაღვრელად.
16. ნგრევა და უბედურებაა მათ გზებზე
17. და მშვიდობის გზა არ იციან.
18. ღვთის შიში არ არის მათ თვალწინ“.
19. ხოლო ჩვენ ვიცით, რომ, რასაც რჯული ამბობს, რჯულის ქვეშ მყოფთათვის ამბობს, რათა დაიხმოს ყოველი ბაგე და მთელი წუთისოფელი ბრალდებული გახდეს ღვთის წინაშე.

20. იმიტომ, რომ რჯულის საქმეებით ვერავითარი ხორციელი ვერ გამართლდება მის წინაშე, ვინაიდან რჯულით შეიცნობა ცოდვა.

იუდეველთა და წარმართთა გახარტლება

- 21. ხოლო ახლა, რჯულისგან დამოუკიდებლად გამოჩნდა ღვთის სიმართლე, რომელსაც მოწმობენ რჯული და წინასწარმეტყველნი.
- 22. ღვთის სიმართლე კი – იესო ქრისტეს რწმენით ყველა მორწმუნესადმი, ყველამ შესცოდა და მოკლებულნი არიან ღვთის დიდებას.
- 23. ვინაიდან ყველამ შესცოდა და მოკლებულნი არიან ღვთის დიდებას.
- 24. და უსასყიდლოდ მართლდებიან მისი მადლით, ქრისტე იესოში გამოსყიდვით,
- 25. რომელიც წინდაწინ დააყენა ღმერთმა შენდობის მსხვერპლად რწმენის მეშვეობით, მისსავე სისხლში, რათა უწინ ჩადენილ ცოდვათა მიტევების მეოხებით გამოჩენილიყო მისი სიმართლე, ღვთის სულგრძელობაში.
- 26. რომ ამჟამად გამომზეურობულიყო მისი სიმართლე, რათა იგი იყოს მართალი და იესოს მორწმუნეთა გამმართლებელი.
- 27. სადღაა დასაკვეხნი? აღარ არსებობს. რომელი რჯულით? საქმეთა რჯულით? არა. არამედ რწმენის რჯულით.
- 28. რადგან მიგვაჩნია, რომ რწმენით მართლდება კაცი, რჯულის საქმეთაგან დამოუკიდებლად.
- 29. განა ღმერთი მარტო იუდეველთა ღმერთია, განა წარმართებისაც არა? დიახ, წარმართებისაც არის.
- 30. ვინაიდან ერთია ღმერთი, რომელიც ამართლებს წინადაცვეთილებს რწმენის გამო და წინადაუცვეთელებს – რწმენით.
- 31. მაშ, ჩვენ რწმენით ვაბათილებთ რჯულს? არამც და არამც. არამედ განვამტკიცებთ რჯულს.

თავი 4

აბრაამს რწმენა ჩაეთვალა სიმართლედ

1. რა ვთქვათ, აბრაამმა, ჩვენმა წინაპარმა ხორციელად მოიპოვა რაიმე?
2. თუ საქმეებით გამართლდა აბრაამი, დიდება მას, ოღონდ არა ღვთის წინაშე.
3. ვინაიდან, რას ამბობს წერილი? „ერწმუნა აბრაამი ღმერთს და ეს სიმართლედ ჩაეთვალა მას“.
4. გამკეთებელს საზღაური ჩაეთვლება არა მადლის, არამედ მოვალეობის მიხედვით.
5. ოღონდ არა გამკეთებელს, არამედ რომელსაც სწამს იგი, ვინც ამართლებს უკეთურს, თავისი რწმენა ჩაეთვლება სიმართლედ.
6. ასევე დავითიც ნეტარს უწოდებს ადამიანს, რომელსაც ღმერთი სიმართლეს უთვლის საქმეთაგან დამოუკიდებლად:
7. „ნეტარ არიან, ვისი ურჯულოებანიც მიტევებულია და ცოდვები დაფარული.“
8. ნეტარ არს კაცი, რომელსაც უფალი არ ჩათვლის ცოდვას“.
9. მაშ, ეს ნეტარება წინადაცვეთაზეა თუ წინადაუცვეთლობაზეც? ჩვენ ხომ ვამბობთ, რომ აბრაამს რწმენა ჩაეთვალა სიმართლედ.
10. როდის ჩაეთვალა? წინადაცვეთილს თუ წინადაუცვეთელს? არა წინადაცვეთილს, არამედ წინადაუცვეთელს.
11. ხოლო წინადაცვეთის ნიშანი მიიღო როგორც ბეჭედი რწმენით გამართლებისა, რომელიც წინადაუცვეთლობისას ჰქონდა, რომ გამხდარიყო ყველა წინადაუცვეთელი მორწმუნის მამა, რათა მათაც ჩათვლოდათ სიმართლედ.
12. ასევე წინადაცვეთილთა მამა, ოღონდ არა მარტო წინადაცვეთილთა, არამედ მათიც, ვინც მიჰყვება ჩვენი მამის აბრაამის რწმენის კვალს, რაც ჯერ კიდევ წინადაუცვეთელობისას ჰქონდა.
13. ვინაიდან აბრაამს და მის თესლს არა რჯულით, არამედ რწმენის სიმართლით მიეცა აღთქმა ყოფილიყო წუთისოფლის მემკვიდრე.
14. თუ რჯულისაგანნი არიან მემკვიდრენი, რწმენა ამაოა და აღთქმა – უსარგებლო.

15. ვინაიდან რჯული წარმოქმნის რისხვას, რადგან სადაც რჯული არ არის, იქ არც დანაშაულია.
16. მაშ, რწმენით, რომ ყოფილიყო მადლით, – რათა აღთქმა მტკიცე იყოს მთელი თესლისათვის: არა მარტო რჯულით თესლისთვის, არამედ რწმენით აბრაამის თესლისათვისაც, ვინც ყველა ჩვენგანის მამაა.
17. როგორც წერია: „მე დაგაყენე მრავალი ერის მამად“ ღვთის წინაშე, რომელსაც იგი ერწმუნა, ღმერთს, რომელიც მკვდრებს აცოცხლებს და არყოფილს ყოფად მოუწოდებს.
18. რომელიც უიმედობაში ერწმუნა იმედით, რათა გამხდარიყო იგი მრავალი ხალხის მამა, როგორც ნათქვამია: „ასე იქნება შენი თესლი“.
19. არ შესუსტებულა რწმენაში, როცა ხედავდა, რომ მისი სხეული, თითქმის ასი წლისა, უკვე ჩაკვდა, ხოლო სარას საშო მკვდარი იყო.
20. მაგრამ იგი არ დაეჭვებულა ღვთის აღთქმაში ურწმუნობით, არამედ განმტკიცდა რწმენით და დიდება უძღვნა ღმერთს.
21. და გულდაჯერებული იყო, რომ ის, ვინც აღუთქვა, შესრულებასაც შეძლებდა.
22. ამიტომაც ჩაეთვალა მას სიმართლედ.
23. და არა მარტო მისი გულისათვის არის დაწერილი, რომ ჩაეთვალა მას,
24. არამედ ჩვენი გულისთვისაც: ჩაგვეთვლება ჩვენც, იმის მორწმუნეებს, ვინც მკვდრეთით აღადგინა ჩვენი უფალი იესო,
25. რომელიც მიეცა ჩვენი ცოდვებისათვის და აღდგა ჩვენდა გამართლებად.

თავი 5

მშვიდობა ღმერთთან რწმენით, ქრისტეს მუხვეობით

1. და რაკი რწმენით გავმართლდით, მშვიდობა გვაქვს ღმერთთან ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს მიერ,
2. რომლის მეშვეობითაც რწმენით მოვიპოვეთ მისადგომი ამ მადლთან, რომელშიც ვდგავართ და ვიქადით ღვთის დიდების იმედით.

3. და არა მარტო ამით, არამედ ჭირითაც ვიქადით, რადგან ვიცით, რომ ჭირი შეიქმს მოთმინებას,
4. მოთმინება – სიმტკიცეს, სიმტკიცე – იმედს,
5. ხოლო იმედი არ არის შემარცხვენელი, ვინაიდან ღვთის სიყვარული ჩაგვესახა გულებში, სულიწმიდის მეშვეობით, რომელიც მოგვეცა ჩვენ.
6. ვინაიდან ქრისტე, როცა ჯერ კიდევ უძლურნი ვიყავით, დროულად მოკვდა უკეთურთათვის.
7. ძნელად თუ ვინმე მოკვდება მართლისათვის, ხოლო კეთილთათვის, შესაძლოა, ვინმემ კიდევ გაბედოს სიკვდილი.
8. მაგრამ ღმერთი თავის სიყვარულს ჩვენდამი ამტკიცებს იმით, რომ ქრისტე მოკვდა ჩვენთვის, როცა ჯერ კიდევ ცოდვილნი ვიყავით.
9. ახლა კი, როცა მისი სისხლით გავმართლდით, მით უფრო გადავურჩებით რისხვას მისი წყალობით.
10. ვინაიდან, თუ მისი ძის სიკვდილით შევურიგდით ღმერთს, როცა მტრები ვიყავით, მით უმეტეს, შერიგებულნი გადავრჩებით მისი სიკაცხლით.
11. უფრო მეტიც, ვიქადით ღმერთით ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს მეშვეობით, რომლის წყალობითაც მივიღეთ ახლა შერიგება.

ადამიანით სიკვდილი, ჭრისბათი სისოცხლე

12. ამიტომ, როგორც ერთი ადამიანის მიერ ცოდვა შემოვიდა წუთისოფელში, ხოლო ცოდვის მიერ – სიკვდილი, ასევე სიკვდილი გადავიდა ყველა ადამიანში, რადგან ყველამ შესცოდა.
13. ვინაიდან რჯულამდეც იყო ცოდვა წუთისოფელში, მაგრამ, თუ რჯული არ არის, ცოდვა არ ითვლება.
14. მაგრამ სიკვდილი სუფევდა ადამიდან მოსემდე მათზეც, რომელთაც არ შეუცოდავთ, როგორც შესცოდა ადამმა, რომელიც მომავლის სახეა.
15. მაგრამ მადლი არაა დანაშაულივით, რადგან თუ ერთის დანაშაულით მრავალი გაწყდა, მით უმეტეს, ბევრად ჭარბობს მრავ-

ვალთა მიმართ ღვთის მადლი და ნიჭი ერთი კაცის, იესო ქრისტეს მადლით.

16. ხოლო ნიჭიც იგივე არ არის, რაც შედეგი ერთი შემცოდებლისაგან, ვინაიდან მსჯავრი ერთისაგან გამოდის განსაკითხავად, ნიჭი მადლისა კი მრავალი დანაშაულის გასამართლებლად.
17. ვინაიდან, თუ ერთის დანაშაულით სიკვდილი სუფევდა ერთის მიერ, მით უმეტეს ისინი, რომლებიც უხვად მიიღებენ მადლს და სიმართლის ნიჭს, იმეფებენ ცხოვრებაში ერთის, იესო ქრისტეს მეშვეობით.
18. ამრიგად, თუ ერთის დანაშაულით ყველა ადამიანს დაედო მსჯავრი, ასევე ერთის სიმართლით ყველა ადამიანი გამართლდება სასიცოცხლოდ.
19. ვინაიდან, როგორც ერთი კაცის ურჩობით ბევრი გახდა ცოდვილი, ასევე ერთის მორჩილებით ბევრი გახდება მართალი.
20. რჯული კი შემდეგ შემოვიდა, რათა გამრავლებულიყო დანაშაული. ხოლო სადაც ცოდვა გამრავლდა, უფრო გაუხვდა მადლი.
21. რათა, როგორც ცოდვა მეფობდა სიკვდილით, ასევე მადლს ემეფა სიმართლის მეოხებით მარადიული სიცოცხლისათვის ჩვენი უფლის, იესო ქრისტეს მიერ.

თავი 6

ქრისტეში მონათლულები ცოდვებს მოვუკვდით

1. რაღა ვთქვათ? დავრჩეთ ცოდვაში, რათა მადლი გამრავლდეს? არამც და არამც.
2. ჩვენ, რომელნიც მოვუკვდით ცოდვას, როგორღა ვიცხოვროთ მასში?
3. ნუთუ არ იცით, რომ ყველანი, ვინც მოვინათლეთ ქრისტე იესოში, მის სიკვდილში მოვინათლეთ?
4. ამიტომ დავიმარხეთ მასთან სიკვდილში ნათლისღებით, რათა, როგორც მამის დიდებით მკვდრეთით აღდგა ქრისტე, ჩვენც ვიაროთ სიცოცხლის განახლებით.

5. ვინაიდან, თუ დავენერგეთ მას სიკვდილის მსგავსებაში, ასევე ვიქნებით მისი აღდგომისას.
6. რადგან ვიცით, რომ მასთან ერთად ჯვარს ეცვა ჩვენი ძველი კაცი, რათა გაუქმდეს ცოდვის სხეული და აღარ ვიყოთ ცოდვის მონები.
7. ვინაიდან, ვინც მოკვდა, ცოდვისაგან თავისუფალია.
8. და თუ ჩვენ ქრისტესთან დავიხოცენით, გვწამს, რომ მასთან ვიცოცხლებთ კიდევ.
9. რადგან ვიცით, რომ მკვდრეთით აღმდგარი ქრისტე აღარ კვდება და სიკვდილი აღარ უფლობს მასზე.
10. ვინაიდან, ის რომ მოკვდა, ცოდვისათვის მოკვდა ერთხელ, ხოლო რომ ცოცხლობს, ღვთისათვის ცოცხლობს.
11. თქვენც ასევე ჩათვალეთ თქვენი თავი ცოდვისათვის მკვდრებად და ღვთისათვის ცოცხლებად ქრისტე იესოში.

არა ცოდვის, არამედ სიმაართლის მონები

12. მაშ, ნუ იმეფებს ცოდვა თქვენს მოკვდავ სხეულში მის გულისთქმათა მორჩილებად.
13. ნურც მისცემთ თქვენს ასოებს ცოდვას უსამართლობის იარაღად, არამედ მიართვით ღმერთს თქვენი თავი, როგორც მკვდრეთით გაცოცხლებულნი და თქვენი ასოები სიმაართლის იარაღად ღმერთს.
14. ვინაიდან ცოდვა ველარ იმეფებს თქვენზე, რადგან თქვენ რჯულის ქვეშ კი არა, მაღლის ქვეშ ხართ.
15. მაშ, ახლა რა? ხომ არ ვცოდოთ, რაკი რჯულის ქვეშ კი არა, მაღლის ქვეშ ვართ? არამც და არამც.
16. ნუთუ არ იცით, რომ ვისაც თქვენს თავს მისცემთ მონებად მორჩილებისათვის, მისი მონები ხართ, ვისაც დაემორჩილებით: ან ცოდვისა სასიკვდილოდ, ან მორჩილებისა სიმაართლისათვის.
17. ხოლო მაღლობა ღმერთს, რომ თქვენ, ადრე ცოდვის მონები, შემდგომ გულით დაემორჩილეთ იმ სახის მოძღვრებას, რომელსაც თქვენი თავი გადაეცით.
18. გათავისუფლდით რა ცოდვისაგან, სიმაართლის მონები გახდით.

19. ადამიანურად ვამბობ თქვენი ხორცის უძლურების გამო: როგორც გადასცემდით თქვენს ასოებს მონებად უწმიდურებას და ურჯულოებას ურჯულოებისთვის, ასევე ახლა გადაეცით თქვენი ასოები მონებად სიმართლეს – განსაწმედელად.
20. რადგან, როცა ცოდვის მონები იყავით, მაშინ თავისუფალნი იყავით სიმართლისაგან.
21. აბა, რა ნაყოფი გქონდათ მაშინ? საქმეები, რომელთა გამო ახლა გრცხვენიათ, ვინაიდან მათი ბოლო სიკვდილია.
22. ახლა კი, როცა თავისუფლები ხართ ცოდვისაგან და ღვთის მონები გახდით, თქვენი ნაყოფი სიწმიდეა, ხოლო ბოლო – მარადიული სიცოცხლე.
23. ვინაიდან ცოდვის საზღაური სიკვდილია, ხოლო ღვთის მადლი – მარადიული სიცოცხლე ჩვენს უფალში, ქრისტე იესოში.

თავი 7

რჯულს მოვუკვდით

1. **ანდა**, განა არ იცით, ძმებო, – რადგან რჯულის მცოდნეებს ველაპარაკები, – რომ რჯული მეფობს ადამიანზე, ვიდრე ის ცოცხალია?
2. რადგან ქმრიანი დედაკაცი რჯულით დაკავშირებულია ცოცხალ ქმართან, ხოლო თუ ქმარი მოკვდება, თავისუფალია ქმრის რჯულისაგან.
3. ამიტომ, თუ ქმრის სიცოცხლეში სხვა ქმრისა გახდება, მრუში ეწოდება. ხოლო თუ ქმარი მოკვდება, რჯულისაგან თავისუფალია და სხვა კაცისად გახდომა მრუშობად არ ჩაეთვლება.
4. ამრიგად, ჩემო ძმებო, თქვენც რჯულისათვის დაიხოცენით ქრისტეს სხეულით, რომ ეკუთვნოდეთ სხვას, მკვდრეთით აღმდგარს, რათა ნაყოფი მოგუტანოთ ღმერთს.
5. ვინაიდან, როცა ხორცში ვიყავით, რჯულის მიერ ცოდვის ვნებანი მოქმედებდნენ ჩვენს ასოებში, რომ სიკვდილის ნაყოფი გამოგველო.
6. ახლა კი, რჯულისათვის მკვდრები, გავთავისუფლდით მისგან, რითაც შეპყრობილნი ვიყავით, რათა ვემსახუროთ ღმერთს განახლებული სულით და არა დაძველებული ასოთი.

7. მაშ, რაღას ვიტყვით? ნუთუ რჯული ცოდვაა? არამც და არამც; ოღონდ სხვანაირად არ შემიცვნია ცოდვა, თუ არა რჯულის მე-
ოხებით, ვინაიდან ვერც გულისთქმას შევიცნობდი, რჯულს რომ
არ ეთქვა: „არ ისურვო“.
8. ხოლო ცოდვამ მცნებიდან აიღო საბაბი და ჩემში წარმოქმნა ყო-
ველგვარი სურვილი. ვინაიდან ცოდვა რჯულის გარეშე მკვდარია.
9. ხოლო მე ოდესღაც ვცხოვრობდი რჯულის გარეშე და, როცა
მცნება მოვიდა, ცოდვა გაცოცხლდა.
10. მე კი მოვკვდი. ხოლო მცნება, რომელიც მოცემული იყო სასი-
ცოცხლოდ, სასიკვდილო გამოდგა ჩემთვის,
11. რადგან ცოდვამ მცნებისგან აიღო საბაბი, მაცდუნა და მომკლა
მისი მეშვეობით.
12. ამრიგად, რჯული წმიდაა, მცნებაც წმიდაა, მართალი და კეთილი.
13. ნუთუ სიკეთე სიკვდილად მექცა? არამც და არამც. მაგრამ ცოდ-
ვა იმიტომ აღმოჩნდა ცოდვად, რომ კეთილის მეშვეობით მოაქვს
ჩემთვის სიკვდილი, რათა ცოდვა მეტისმეტად ცოდვილი იყოს
მცნების მეშვეობით.
14. რადგან ვიცი, რომ რჯული სულიერია, მე კი – ხორციელი,
ცოდვისადმი მიყიდული.
15. ვინაიდან რას ვაკეთებ, არ ვიცი: იმიტომ, რომ იმას არ ვაკეთებ,
რაც მსურს, არამედ, რაც მძულს, იმას ვაკეთებ.
16. ხოლო თუ იმას ვაკეთებ, რაც არ მსურს, ვეთანხმები რჯულს, რომ
ის კეთილია.
17. მაშასადამე, მე კი აღარ ვაკეთებ ამას, არამედ ცოდვა, რომელიც
ჩემში იმყოფება.
18. ვინაიდან ვიცი, რომ ჩემში, ესე იგი, ჩემს სხეულში, არ იმყოფება
კეთილი; ასე რომ, სურვილი არის ჩემში, მაგრამ კეთილის კეთე-
ბა – არა.
19. ვინაიდან არ ვაკეთებ კეთილს, რომელიც მსურს, არამედ ვაკეთებ
ბოროტს, რომელიც არ მსურს.
20. ხოლო თუ იმას ვაკეთებ, რაც არა მსურს, მე კი აღარ ვაკეთებ,
არამედ ცოდვა, რომელიც ჩემშია დამკვიდრებული.

21. ამრიგად, ვბოულობ ამ რჯულს: კეთილის გაკეთება მსურს და ბოროტი გვერდით მიწევს.
22. ვინაიდან შინაგანი ადამიანის მიხედვით მეამება ღვთის რჯული.
23. მაგრამ ჩემს ასოებში მე ვხედავ სხვა რჯულს, რომელიც წინააღმდეგობას უწევს ჩემი გონების რჯულს და მხდის ჩემს ასოებში მყოფი ცოდვის რჯულის ტყვედ.
24. უბადრუკი ადამიანი ვარ! ვინ დამიხსნის ამ სიკვდილის სხეულისაგან?
25. ვმადლობ ღმერთს ჩვენი უფლის ქრისტე იესოს მიერ. აჰა, მე თავად ჩემი გონებით ღვთის რჯულს ვემონები, ხოლო სხეულით – ცოდვის რჯულს.

თავი 8

ცხოვრება არა ხორციელად, არამედ სულიერად

1. ამიტომ ახლა არავითარი მსჯავრი არ არის მათზე, რომლებიც ქრისტე იესოში ცხოვრობენ არა ხორციელად, არამედ სულიერად.
2. რადგან სიცოცხლის სულის რჯულმა იესოში გამათავისუფლა მე ცოდვისა და სიკვდილის რჯულისგან.
3. ვინაიდან, რაკი ვერა შეძლო ხორცის მიერ დაუძლურებულმა რჯულმა, ღმერთმა მოავლინა თავისი ძე ცოდვილი ხორცის მსგავსებაში და ცოდვის გამო მსჯავრი დასდო ცოდვას ხორცში,
4. რათა აღსრულდეს რჯულის სიმართლე ჩვენში, რომლებიც ვცხოვრობთ არა ხორციელად, არამედ სულიერად.
5. ვინაიდან ისინი, რომლებიც ხორციელად არიან, ხორციელზე ფიქრობენ, ხოლო რომლებიც სულიერად არიან – სულიერზე.
6. რადგან ხორციელი ფიქრები სიკვდილია, ხოლო სულიერი ფიქრები – სიცოცხლე და მშვიდობა.
7. იმიტომ, რომ ხორციელი ფიქრები ღვთის მტრობაა, ვინაიდან არ ემორჩილება ღვთის რჯულს და არც შეუძლია.
8. ამიტომ, მათ რომელნიც ხორციელად ცხოვრობენ, არ ძალუძთ აამონ ღმერთს.
9. თქვენ კი ცხოვრობთ არა ხორციელად, არამედ სულიერად, თუკი

ღვთის სული ცხოვრობს თქვენში. ხოლო ვისაც ქრისტეს სული არა აქვს, ის მისი არ არის.

10. და თუ ქრისტე თქვენშია, სხეული მკვდარია ცოდვისათვის, ხოლო სული ცოცხალია სიმართლისათვის.
11. ხოლო თუ თქვენში იმყოფება მისი სული, ვინც მკვდრეთით აღადგინა იესო, მაშინ ის, ვინც ქრისტე იესო აღადგინა მკვდრეთით, თქვენს მოკვდავ სხეულებსაც გააცოცხლებს თავისი სულით, რომელიც თქვენშია დამკვიდრებული.

ღვთის სულით გავალნი ღვთის შვილები არიან

12. ამიტომ, ძმებო, ჩვენ ხორცის მოვალენი არა ვართ, რომ ხორციელად ვიცხოვროთ.
13. ვინაიდან, თუ ხორციელად ცხოვრობთ, სიკვდილი არ აგცდებათ, ხოლო თუ სულით აკვდინებთ ხორციელ საქმეებს, იცოცხლებთ.
14. რადგან ისინი, ვინც ღვთის სულით წარიმართებიან, ღვთის შვილები არიან.
15. ვინაიდან არ მიგიღიათ მონობის სული, რათა კვლავ შიშით იყოთ, არამედ მიღებული გაქვთ შვილობის სული, რომლითაც ვღაღადებთ: „აბბა, მამაო!“
16. სწორედ ეს სული ემოწმება ჩვენს სულს, რომ ღვთის შვილები ვართ.
17. ხოლო თუ შვილები – მემკვიდრენიც, ღვთის მემკვიდრენი და ქრისტეს თანამემკვიდრენი, თუ სინამდვილეში მასთან ერთად ვიტანჯებით, რათა მასთან ერთად ვიდიდოთ კიდევ.
18. ვინაიდან ვფიქრობ, რომ ახლანდელი ტანჯვანი არაფერია იმ დიდებასთან შედარებით, რომელიც გამოვლინდება ჩვენს მიმართ.
19. ვინაიდან ქმნილება იმედით მოელის ღვთის შვილთა გამოცხადებას.
20. რადგან ქმნილება თავისი ნებით კი არ დაემორჩილა ამაოებას, არამედ მისი დამმორჩილებლის მიერ სასოებით.
21. რომ თვით ქმნილებაც გათავისუფლდება ხრწნილების მონობისაგან ღვთის შვილთა დიდების თავისუფლებისათვის.

22. ვინაიდან ვიცით, რომ მთელი ქმნილება ერთად კვნესის და იტან-
ჯება აქამდე
23. და არა მარტო ის, არამედ ჩვენც, რომელთაც სულის პირველი
ნაყოფები გვაქვს, ჩვენ თვითონაც ვკვნესით ჩვენს თავში, მოვე-
ლით რა შვილებას და ჩვენი სხეულის გამოსყიდვას.
24. ვინაიდან სასოებით ვიქენით დახსნილნი, ხოლო ხილული სასოება
არ არის სასოება, ვინაიდან, თუკი ხედავს კაცი, რაღას ესაგვს?
25. ხოლო თუ იმის სასოება გვაქვს, რასაც ვერ ვხედავთ, მოთმინე-
ბით მოველით მას.

ჩამოშორება ღვთის მიყვარულისგან შუაქლებელია

26. ასევე სულიც გვეხმარება ჩვენს უძლურებაში. ვინაიდან არ ვი-
ციტ, რისთვის ვილოცოთ, როგორ შეეფერება, არამედ თვით
სული შუამდგომლობს ჩვენთვის გამოუთქმელი ოხვრით.
27. ხოლო გულთამხილავმა იცის, რა არის სულის ზრახვა, იმიტომ,
რომ იგი ღვთის ნებით შუამდგომლობს წმიდათათვის.
28. ჩვენ კი ვიცით, რომ ღვთის მოყვარულებს, მისი განზრახვით მო-
წოდებულებს, ყოველივე ეწევა სასიკეთოდ.
29. ვინაიდან, რომელნიც წინასწარ იცნო, მათ წინასწარვე განუ-
საზღვრა თავისი ძის ხატების მსგავსად ყოფნა, რათა იყოს იგი
პირმო მრავალ ძმას შორის.
30. ხოლო ვისაც განუსაზღვრა, მათ მოუწოდა კიდევ და, ვისაც
მოუწოდა, ისინი გაამართლა კიდევ. და ვინც გაამართლა, ისინი
განადიდა კიდევ.
31. ამაზე რაღა ვთქვათ? თუ ღმერთი ჩვენთვის არის, ვინ გამოვა ჩვენს
წინააღმდეგ?
32. ის, ვინც თავისი საკუთარი ძე არ დაინდო, არამედ გასწირა ჩვენ-
თვის, განა მასთან ერთად ყოველივეს არ გვაჩუქებს?
33. ვინ გაამტყუნებს ღვთის რჩეულებს? ღმერთია გამმართლებელი.
34. ვინ დასდებს მსჯავრს? ქრისტე იესო, რომელიც მოკვდა და, მე-
ტიც, რომელიც აღდგა მკვდრეთით, ღვთის მარჯვნივ არის და ის
შუამდგომლობს ჩვენთვის.

35. ვინ ჩამოგვაშორებს ქრისტეს სიყვარულს: ჭირი თუ შევიწროება, დევნა თუ შიმშილი, სიშიშველე თუ საფრთხე, ანდა მახვილი?
36. როგორც წერია: „რადგან შენს გამო გვხოცავენ ყოველდღე, დასაკლავ ცხვრებად ვართ შერაცხილნი“.
37. მაგრამ ყოველივე ამას ვძლევეთ ჩვენი მოყვარულის მეშვეობით.
38. და მწამს, რომ ვერც სიკვდილი და ვერც სიცოცხლე, ვერც ანგელოზები და ვერც მთავრობანი, ვერც ძალნი, ვერც აწმყო და ვერც მყოფადი,
39. ვერც სიმაღლე და ვერც სიღრმე, ვერც ვერავითარი სხვა ქმნილება ვერ შეძლებს ჩვენს ჩამოშორებას ღვთის სიყვარულისაგან ჩვენს უფალ ქრისტე იესოში.

თავი 9

პავლეს მწუხარება ისრაელიანებზე

1. **ჭეშმარიტებას** ვლაპარაკობ ქრისტეში, არა ვცრუობ, ჩემი სინდისი მიმოწმებს სულიწმიდაში,
2. რომ დიდია ჩემდა მწუხარება და განუწყვეტელია ჩემი გულის ტანჯვა.
3. ნეტავ მე თვითონ ვყოფილიყავი ქრისტესაგან განდგომილი ჩემი ძმების – ხორციელი ნათესავებისათვის,
4. რომელნიც ისრაელიანები არიან და ეკუთვნით შვილება და დიდება, აღთქმანი და რჯულმდებლობა, მსახურებანი და დაპირებანი.
5. მათნი არიან მამანი და მათგანაა ხორციელად ქრისტე, რომელიც არის ღმერთი ყოველთა ზედა, უკუნისამდე კურთხეული, ამინ.

აღთქმის შვილები ითვლებიან ღვთის შვილებად

6. მაგრამ არა ისე, რომ ღვთის სიტყვა დაეცა, ვინაიდან ვინც ისრაელისაგან არის, ყველა ისრაელიანი როდია.
7. და ყველა, ვინც აბრაამის თესლია, როდია მისი შვილი, ვინაიდან ნათქვამია: „ისაკში იქნება წოდებული შენი თესლი“.
8. ესე იგი, არა ეს ხორციელი შვილები არიან ღვთის შვილები, არამედ აღთქმის შვილები ითვლებიან თესლად.

9. რადგან ასეთია ალექსის სიტყვა, როგორც ნათქვამია: „ამ დროს მოვალ და სარას ეყოლება ძე“.
10. არა მხოლოდ ეს, არამედ რებაკასაც ერთისაგან, ჩვენი მამის, ისაკისაგან ჩაესახა.
11. ვინაიდან ჯერ კიდევ დაბადებულნი არ იყვნენ მისი შვილები და ჯერ კიდევ არაფერი ჰქონდათ გაკეთებული კარგი ან ცუდი, რომ ღვთის განზრახვა მისი არჩევნის თანახმად მომხდარიყო;
12. არა საქმეთაგან, არამედ მომწოდებლისაგან ეთქვა მას: „უფროსი დაემონება უმცროსს“.
13. როგორც წერია: „შევიყვარე მე იაკობი, ხოლო ესავი შევიძულე“.

**ღვთის მადლით არიან მოწოდებულნი,
იუდეველის და წარმართის**

14. თუ ასეა, რაღა ვთქვათ? ნუთუ უსამართლობაა ღმერთთან? არამც და არამც.
15. რადგან მოსეს ეუბნება: „ვინც მსურს შევიწყალო, შევიწყალებ, და ვინც მსურს შევიწყნარო, შევიწყნარებ“.
16. ამრიგად, ეს დამოკიდებულია არა მსურველზე და არა მცდელზე, არამედ შემწყალე ღმერთზე.
17. ვინაიდან წერილი ეუბნება ფარაონს: „სწორედ ამისათვის დაგაყენე შენ, რომ შენზე ვაჩვენო ჩემი ძალა, რათა განითქვას ჩემი სახელი მთელ დედამიწაზე“.
18. ამრიგად, ვინც სურს, შეიწყალებს, და ვინც სურს, გააჯიუტებს.
19. შენ მეტყვი: „აბა, რაღას გვდებს ბრალს? მის ნებას ვინ აღუდგება წინ?“
20. ვინ ხარ შენ, ადამიანო, რომ ეკამათები ღმერთს? განა ქმნილება ეტყვის შემოქმედს: რატომ შემქმენიო ასე?
21. ნუთუ მეკეცეს უფლება არა აქვს თიხაზე, რომ თავისი მოზელილი თიხიდან ზოგი საპატიო ჭურჭელი გააკეთოს, ზოგიც უპატიო?
22. მაშ რა, თუ ღმერთი, რომელსაც სურს თავისი რისხვის ჩვენება და ძლიერების უწყება, მრავალი სულგრძელობით ითმენს დასაღუპავად გამზადებულ რისხვის ჭურჭლებს,

23. რათა გამოაჩინოს თავისი ღიადების სიუხვე წყალობის ჭურჭლებზე, რომლებიც წინასწარ გაამზადა საღიადებლად,
24. ჩვენზე, რომელთაც მოგვიწოდა არა მარტო იუდეველთაგან, არამედ წარმართთაგანაც?
25. როგორც ოსიასთანაც ამბობს: „არა ჩემს ერს ვიტყვი ჩემს ერად და არა საყვარელს – საყვარლად“.
26. და იმ ადგილზე, სადაც მათ ეთქვათ: „თქვენ ჩემი ერი არა ხართ, – იქ ეწოდებათ ცოცხალი ღვთის ძენი“.
27. ხოლო ესაია ღაღადებს ისრაელზე: „ისრაელიანთა რიცხვი ზღვის ქვიშასაც რომ ედრებოდეს, ნაწილი გადარჩება“.
28. რადგან თავის სიტყვას ბოლომდე და დაუყოვნებლივ შეასრულებს უფალი ღეღამიწაზე.
29. და როგორც ესაიამ წინასწარ: „უფალ ცაბაოთს რომ არ დაეტოვებინა ჩვენი თესლი, ვიქნებოდით სოდომელებივით და დავემსგავსებოდით გომორელებს“.

**წარმართებმა რწმენით,
იუდეველებმა საქმეებით ვერ მიადნინს**

30. მაშ, რაღა ეთქვათ? წარმართებმა, რომლებიც სიმართლეს არ მისდევდნენ, მიიღეს სიმართლე – სიმართლე რწმენისაგან.
31. ხოლო ისრაელმა, რომელიც სიმართლის რჯულს ეძებდა, ვერ მიაღწია სიმართლის რჯულს.
32. რატომ? იმიტომ, რომ რწმენაში კი არ ეძებდა, არამედ რჯულის საქმეებში; ვინაიდან შებრკოლდნენ შებრკოლების ლოდზე,
33. როგორც წერია: „აჰა, დავდებ სიონში შებრკოლების ლოდს და საცდურის კლდეს; და ყოველი, ვისაც სწამს იგი, არ შერცხვება“.

**თავი 10
სამართალი და ხსნა მხოლოდ რწმენით**

1. **ძმებო!** ჩემი გულის სურვილი და ჩემი ვედრება ღვთისადმი ისრაელისათვის არის, რათა გადარჩნენ.

2. ვინაიდან ვუპოწმებ მათ, რომ აქვთ გულმოდგინება ღვთისადმი, ოღონდ არა შეგნებულად.
3. რადგან ღვთის სიმაართლე ვერ შეიცნეს და ცდილობდნენ საკუთარი სიმაართლის დადგენას და ღვთის სიმაართლეს არ დაემორჩილნენ.
4. ვინაიდან ქრისტეა რჯულის დასასრული ყოველი მორწმუნის გასამართლებლად.
5. მოსე რჯულის სამართლიანობაზე წერს, რომ მისი შემსრულებელი კაცი მისით იცოცხლებს.
6. ხოლო რწმენისმიერი სამართლიანობა ასე ამბობს: „ნუ იტყვი შენს გულში: ვინ ავა ზეცაში?“ ესე იგი, ქრისტეს ჩამოსაყვანად.
7. ანდა: „ვინ ჩავა უფსკრულში?“ ესე იგი, ქრისტეს მკვდრეთით ამოსაყვანად.
8. მაგრამ რას ამბობს იგი? „ახლოა შენთან სიტყვა, შენს ბაგეში და შენს გულში“, ესე იგი, რწმენის სიტყვა, რომელსაც ვჰადაგებთ.
9. იმიტომ რომ, თუ შენი ბაგით აღიარებ, რომ იესო უფალია, და შენი გულით ირწმუნებ, რომ ღმერთმა აღადგინა იგი მკვდრეთით, გადარჩები.
10. ვინაიდან გულით სწამთ სიმაართლე, ხოლო ბაგით აღიარებენ გადასარჩენად.
11. რადგან წერილი ამბობს: „ყოველი მისი მორწმუნე არ შერცხვება“.
12. ამაში არ არის განსხვავება იუდეველსა და წარმართს შორის, ვინაიდან ერთი უფალი არის ყველაზე. ის უხვია ყველასათვის, ვინც მას მოუხმობს.
13. რადგან ყოველი, ვინც უფლის სახელს მოუხმობს, გადარჩება.
14. სახარება ეხარებოდა ისრაელიანებსაც, მაგრამ ისინი არ იყვნენ მორჩილნი
15. მაგრამ როგორ მოუხმონ მას, ვინც არ იწამეს? როგორ ირწმუნონ, ვის შესახებაც არ სმენიათ? როგორ მოისმინონ მჰადაგებლის გარეშე?

16. და როგორ იქადაგონ, თუ წარგზავნილები არ არიან? როგორც წერია: „რა მშვენიერია სიკეთის მახარებელთა ფერხნი!“
17. მაგრამ ყველამ როდი ისმინა სახარება. რადგან ესაია ამბობს: „უფალო, ვინ ირწმუნა ჩვენგან მოსმენილი?“
18. ამრიგად, რწმენა – მოსმენისაგან, ხოლო მოსმენა – ქრისტეს სიტყვისაგან.
19. მაგრამ ვამბობ: ნუთუ არ მოუსმენიათ? პირიქით, მთელ დედამიწას მოედო მათი ხმა და ქვეყნის კიდეებს – მათი სიტყვები.
20. მაგრამ ვამბობ: ნუთუ ისრაელმა არ იცოდა? პირველად მოსე ამბობს: „მე გავადვივებ თქვენში შურს არა-ერთი, გაგარისხებთ უგუნური ერთი“.
21. ხოლო ესაია გაბედულად ამბობს: „მიპოვეს მათ, ვინც არ მეძებდა. გამოვეცხადე მათ, ვინც არ მკითხულობდა“.
22. ხოლო ისრაელს ეუბნება: „მთელ დღეს ვიწვდიდი ჩემს ხელებს ურჩი და გაუგონარი ხალხისაკენ“.

თავი 11

მადლის არჩევით ინახება ნაშთი

1. **მაშ**, ვამბობ: ნუთუ ღმერთმა უარყო თავისი ხალხი? არამც და არამც. რადგან მეც ისრაელი ვარ, აბრაამის თესლისაგან, ბენი-ამინის ტომისაგან.
2. არ უარუყვია ღმერთს თავისი ხალხი, რომელიც წინასწარ იცნო. განა არ იცით, რას ამბობს წერილი ელიას შესახებ, როგორ ჩივის ისრაელზე ღვთის წინაშე და ამბობს:
3. „უფალო! შენი წინასწარმეტყველნი ამოხოცეს და შენი სამსხვერპლოები დაანგრის. დავრჩი მარტო მე, და ჩემს მოკვლას ცდილობენ“.
4. მაგრამ რას ეუბნება მას ღვთის პასუხი? „დავიტოვე მე ჩემთვის შვიდი ათასი კაცი, რომელთაც მუხლი არ მოიდრიკეს ბაალის წინაშე“.
5. ასევე ახლანდელ დროშიც მადლისმიერი ამორჩევით დარჩა ნატამალი.

6. ხოლო თუ მაღლით, უკვე არა საქმეებით, თორემ მაღლი აღარ იქნება მაღლი. ხოლო თუ საქმეებით იყო, ეს უკვე მაღლი აღარ არის. თორემ საქმე აღარ არის საქმე.
7. მაშ რა? რასაც ეძებდა ისრაელი, ვერ მიაღწია. მხოლოდ რჩეულებმა მიაღწიეს, დანარჩენები კი გაგულქვავდნენ.
8. როგორც წერია: „მისცა მათ ღმერთმა უგრძობლობის სული, თვალეზი, რათა არ ხედავდნენ, და ყურები, რათა არ ესმოდეთ ღღევანდელ ღღემდე“.
9. ხოლო დავითი ამბობს: „მათი სუფრა იყოს მახე, ბადე და საცდური და მათდა მისაგებელი,
10. დაიბინდოს მათი თვალეზი, რათა ვერ ხედავდნენ, ხოლო მათი ხერხემალი სამუდამოდ მრუდი იყოს“.

ისრაელიანთა დაცემით წარმართების ხსნა

11. მაშ, ვამბობ: იმდენად უნდა წაბოროძიკდნენ, რომ დაეცნენ? არამც და არამც. მაგრამ მათი დაცემით ხსნა ელირსათ წარმართებს, რათა აღძრულიყო მათში შური.
12. და თუ მათი დაცემა წუთისოფლის სიმდიდრეა და მათი დამცრობა – წარმართთა სიმდიდრე, მით უმეტეს მათი სავსება.
13. ხოლო თქვენ გეუბნებით, წარმართნო: რამდენადაც წარმართთა მოციქული ვარ, ჩემს მსახურებას ვადიდებ.
14. ნეტა შემძლებოდა შურის გაღვივება ჩემს ახლობლებში და ზოგიერთი მათგანის ხსნა.
15. ვინაიდან, თუ მათი განდევნა ღმერთთან წუთისოფლის შერიგებაა, აბა, რაღა იქნება მათი მიღება, თუ არა სიცოცხლე მკვდართაგან?
16. თუ პირველი ნაყოფი წმიდაა, მაშ, ცომიც; და თუ ფესვი წმიდაა, მაშ, რტოც.
17. ხოლო თუ ზოგი რტო გადატყდა და შენ, გარეულო ზეთისხილო, დაემყენ მათ ადგილას და გახდი ზეთისხილის ფესვისა და წვეწის თანაზიარი,

18. ნუ იამპარტავნებ რტოთა წინაშე. ხოლო თუ იამპარტავნებ, იცოდე, შენ კი არ გიკავია ფესვი, არამედ ფესვს უკავიხარ შენ.
19. შენ იტყვი: რტოები გადატყდნენ, რათა მე დავემყნაო!
20. კეთილი. ისინი გადატყდნენ, ვინაიდან არ სწამდათ, შენ კი დგახარ რწმენით; ნუ გაამაყდები, არამედ გეშინოდეს.
21. ვინაიდან, თუ ღმერთმა არ დაინდო ბუნებრივი რტოები, შენც არ დაგინდობს.
22. ამრიგად, ხედავ ღვთის სახიერებას და სიმკაცრეს: სიმკაცრეს დაცემულებზე და სახიერებას შენზე, თუ იღვები მის სახიერებაში, თორემ შენც მოიკვეთები.
23. და ისინიც, თუ ურწმუნოებაში არ იღვებიან, დაემყნობიან, რადგან ღმერთს ძალუძს მათი კვლავ მყნობა.
24. ხოლო თუ შენ მოკვეთილი ხარ ბუნებით ველური ზეთისხილისგან და არაბუნებრივად დაემყნე კარგ ზეთისხილს, მით უმეტეს ესენი, ბუნებრივები, დაემყნობიან თავიანთ ზეთისხილს.

ყველა ისრაელიანი გადარჩება

25. რადგან არ მინდა, ძმებო, არ იცოდეთ ეს საიდუმლო, რათა არ ეყრდნობოდეთ თქვენს სიბრძნეს: მანამდე ახლავს სიბრძნე ისრაელის ნაწილს, ვიდრე მთელი წარმართობა არ მივა ღმერთთან.
26. ასე მთელი ისრაელი გადარჩება, როგორც წერია: „მოვა სიონიდან მხსნელი და უღმერთობას ააცდენს იაკობს.“
27. ეს არის ჩემი აღთქმა მათთვის, როცა წარვხოცავ მათ ცოდვებს“.
28. დიახ, სახარების მიხედვით ისინი მტრები არიან თქვენს გულისათვის, ხოლო ამორჩევის მიხედვით საყვარელნი – მამების გულისათვის.
29. ვინაიდან უცვალებელია ღვთის ნიჭი და მოწოდება.
30. ისევე, როგორც თქვენც ოდესღაც ეურჩებოდით ღმერთს, ახლა კი შეწყალებული ხართ მათი ურჩობის გამო,
31. ისე ახლა ისინიც ურჩობენ იმისათვის, რათა ისინიც შეწყალებულინ იქნენ იმ წყალობით, რომელიც თქვენ გეძლევათ.

32. ვინაიდან ყველანი ურჩობაში ჩაკეტა ღმერთმა, რათა ყველანი შეიწყალოს.
33. ო! ღვთის სიმდიდრეთა და სიბრძნისა და შემეცნების სიღრმე! როგორი ჩაუწვდომელი არიან მისი სამართალნი და მიუკვლეველი მისი გზები!
34. რადგან ვინ შეიცნო უფლის გონება? ვინ იყო მისი მრჩეველი?
35. ან ვინ მისცა მას წინასწარ, რომ მიუზღოს?
36. რადგან ყოველივე მისგან, მის მიერ და მის მიმართ არის. მას დიდება უკუნისამდე. ამინ.

თავი 12

უძღვინით თავნი სხეული ცოცხალ მსხვერპლად

1. **ამრიგად**, შეგავონებთ, ძმებო, ღვთის წყალობებით, რომ შესწიროთ თქვენი სხეული ცოცხალ, წმიდა, ღვთის სასურველ მსხვერპლად – თქვენი სულიერი მსახურება.
2. და ნუ დაემსგავსებით ამ წუთისოფელს, არამედ შეიცვალენით თქვენი გონების განახლებით, რათა შეიცნოთ, რა არის ღვთის ნება – კეთილი, სასურველი და სრულყოფილი.

სხეული ერთია, ასთები ბევრი

3. ჩემთვის მოცემული მადლით ვეუბნები ყოველ თქვენგანს: თქვენს თავზე იმაზე მეტად ნუ იფიქრებთ, ვიდრე უნდა ფიქრობდეთ, არამედ იფიქრეთ თავმდაბლურად, რწმენის საზომით, ღმერთმა რომ გიწილადათ თითოეულს.
4. ვინაიდან ჩვენ ერთ სხეულში მრავალი ასო გვაქვს, მაგრამ ყველა ასოს როდი აქვს ერთი და იგივე საქმე.
5. ასევე, ჩვენ, მრავალნი ერთ სხეულად ვართ ქრისტეში, ხოლო ერთიმეორისათვის – ასონი
6. და გვაქვს მადლით სხვადასხვა ნიჭი, ჩვენთვის მოცემული, თუ ქადაგებაა – რწმენის მიხედვით.
7. თუ მსახურებაა – მსახურებაში, თუ დამოძღვრაა – დამოძღვრაში,

8. თუ შემგონებელია – შეგონებით, გამჩუქებელია – უბრალოებით, უფროსია – სიბეჯითით და ქველმოქმედია – გულითადობით.

გიჟვარდეთ, აკურთხეთ, იხარეთ

9. სიყვარული იყოს უთვალთმაქცო, განერიდეთ ბოროტებას და მიეკარით კეთილს.
10. ძმათმოყვარეობაში – ერთმანეთისადმი გულთბილი სიყვარულით, პატივისცემაში ერთმანეთს დაასწარით.
11. იბეჯითეთ და ნუ დაიღლებით. სულით აღიგზენით. ემსახურეთ უფალს.
12. იხარეთ იმედში, მომთმენნი იყავით გასაჭირში, ლოცვაში – მდგრადნი.
13. მონაწილეობა მიიღეთ წმიდათა საჭიროებაში, ესწრაფეთ სტუმართმოყვარეობას.
14. ლოცეთ თქვენი მღევნელები, ლოცეთ და ნუ წყევლით.
15. მოხარულებთან იხარეთ და მოტირალებთან იტირეთ.
16. ერთსულოვნება გქონდეთ ერთმანეთში. ქედმაღლობას ნუ გამოედევნებით, არამედ მიჰყევით მორჩილთ, ბრძენი ნუ გეგონებათ საკუთარი თავი.
17. ნურვის მიაგებთ ბოროტის წილ ბოროტს. ცდილობდეთ კეთილს ყველა ადამიანის წინაშე.
18. თუ თქვენის მხრივ შესაძლებელია, ყველა ადამიანთან მშვიდობიანად იყავით.
19. შურს ნუ იძიებთ თქვენთვის, საყვარელნო, არამედ ადგილი მიეცით უფლის რისხვას, ვინაიდან წერია: „ჩემია შურისგება და მე მივაგებ, – ამბობს უფალი“.
20. ამიტომ, თუ შენი მტერი მშვიდია, დააპურე იგი. თუ სწყურია, დაალევინე, ვინაიდან ამის გაკეთებით ნაკვერჩხლებს აგროვებ მის თავზე.
21. არ დაგძლიოს ბოროტმა, არამედ სძლიე ბოროტს კეთილით.

თავი 13

ხალმნიფებანი ღვთის მსახურნი არიან

1. ყოველი სული დაემორჩილოს უმაღლეს ხელმწიფებას. ვინაიდან არ არსებობს ხელმწიფება, თუ არა ღვთისაგან, ხოლო არსებულნი ღვთის მიერ არიან დადგენილნი.
2. ამიტომ ხელმწიფების მოწინააღმდეგე ეწინააღმდეგება ღვთის დადგენილებას, ხოლო მოწინააღმდეგენი მსჯავრს დაიტყვენ თავზე.

სიყვარული არის რჯულის აღსრულება

3. რადგან მთავარნი საშიშნი არიან არა კეთილი საქმეებისათვის, არამედ ბოროტათათვის. თუ გსურს, რომ ხელმწიფებისა არ გეშინოდეს, კეთილი აკეთე და ქებას მიიღებ მისგან.
4. ვინაიდან იგი ღვთის მსახურია შენდა სასიკეთოდ. მაგრამ თუ ბოროტებას იქმ, გეშინოდეს, რადგან ტყუილად როდი ატარებს მახვილს. ის ღვთის მსახურია და რისხვით შურისმაძიებელი ბოროტმოქმედზე.
5. ამიტომ ჩვენ უნდა დავემორჩილოთ არა მარტო რისხვის გამო, არამედ სინდისის გამოც.
6. სწორედ ამისათვის იხდით ხარკებს, ვინაიდან ისინი ღვთის მსახურები არიან და დღენიადგ ამას აკეთებენ.
7. ამრიგად, მიეცით ყველას, რაც ეკუთვნის: ვისაც ხარკი – ხარკი, ვისაც ბაჟი – ბაჟი, ვისაც შიში – შიში, ვისაც პატივი – პატივი.
8. არავისი არაფერი დაგედოთ ვალად, გარდა ერთიმეორის სიყვარულისა, ვინაიდან სხვისი მოყვარული ასრულებს რჯულს.
9. რადგან: „არ იმრუშო, არ მოკლა, არ მოიპარო, არ იყო ცრუ მოწმე, არ ინდომო“ და სხვა რამ მცნება შედის ამ სიტყვაში: „გიყვარდეს მოყვასი შენი, ვითარცა თავი შენი“.
10. სიყვარული ბოროტს არ უზამს მოყვასს. ამიტომ სიყვარული რჯულის აღსრულებაა.

შეიმოსეთ ნათლის საჭურველი

11. მაშ ასე, იმოქმედეთ, რადგან იცით დრო, რომ დადგა ძილისაგან თქვენი გამოღვიძების ჟამი. ვინაიდან ახლა უფრო ახლოა ჩვენი ხსნა, ვიდრე მაშინ, როცა ვირწმუნეთ.
12. ღამე წავიდა და დღე მოახლოვდა. ამიტომ მოვიწოდოთ სიბნელის საქმეები და შევიმოსოთ ნათლის საჭურველი.
13. მოვიქცეთ თავდაჭერილად, როგორც დღისით: არა მსუნაგობით და ლოთობით, არა ავხორცობითა და თავაშვებულობით, არა ჩხუბით და შურით,
14. არამედ შეიმოსეთ უფალი ქრისტე და ხორცზე ზრუნვას გულის-თქმად ნუ გაიხდით.

თავი 14

რატომ განიკითხავ ან ამხირავ შენს ძმას

1. **რწმენაში** უმტკიცები მიიღეთ, ოღონდ არა საკამათოდ აზრ-თა გამო.
2. ზოგს სჯერა, რომ ყველაფრის ჭამა შეიძლება, უძლური კი მხო-ლოდ მწვანილეულს ჭამს.
3. ვინც ჭამს, ნუ დაამცირებს იმას, ვინც არა ჭამს. და ვინც არა ჭამს, ნუ განიკითხავს იმას, ვინც ჭამს. იმიტომ რომ ღმერთმა მიიღო იგი.
4. ვინ ხარ შენ, სხვისი მონის განმკითხველო? თავისი უფლის წი-ნაზე იგი დგას ან ეცემა, მაგრამ წამოყენებული იქნება, ვინაიდან ღმერთს ძალუძს მისი წამოყენება.
5. ზოგი დღეს დღისგან განარჩევს, ზოგი კი ყველა დღეს ერთნა-ირად განიკითხავს. ყველა თავის რწმენაში იყოს მტკიცე.
6. ვინც იცავს დღეს, უფლისათვის იცავს, და ვინც ჭამს, უფლისათ-ვის ჭამს, რადგან მადლობას სწირავს ღმერთს. ხოლო ვინც არ ჭამს, უფლისათვის არ ჭამს და მადლობას სწირავს ღმერთს.
7. ვინაიდან არც ერთი ჩვენგანი არ ცოცხლობს საკუთარი თავი-სათვის და არავინ კვდება საკუთარი თავისათვის.
8. ვინაიდან, თუ ვცოცხლობთ, უფლისათვის ვცოცხლობთ და, თუ

ვკვდებით, უფლისათვის ვკვდებით. და ამიტომ, ვცოცხლობთ თუ ვკვდებით, უფლისანი ვართ.

9. რადგან იმისათვის მოკვდა ქრისტე და გაცოცხლდა, რომ იუფლოს მკვდრებზეც და ცოცხლებზეც.
10. მაშ, შენ რატომ განიკითხავ შენს ძმას? ანდა რატომ ამცირებ შენს ძმას? ჩვენ ხომ ყველანი წარვდგებით ღვთის სამსჯავროს წინაშე.
11. რადგან წერია: „მე ცოცხალი ვარ, – ამბობს უფალი. ჩემს წინაშე მოიდრიკება ყოველი მუხლი და ყოველი ენა აღიარებს ღმერთს“.
12. ამრიგად, ყოველი ჩვენგანი საკუთარი თავისათვის ანგარიშს ჩააბარებს ღმერთს.

ისეთ რაიმეს ნუ გააკეთებ, რას შენს ძმას აცდუნებს

13. ამიტომ ნულარ განვიკითხავთ ერთმანეთს, არამედ იმსჯელეთ იმაზე, რომ ძმამ ძმა არ დააბრკოლოს და არ აცდუნოს.
14. მე ვიცი და მწამს უფალ იესოში, რომ არაფერია უწმიდური თავისთავად; მხოლოდ მისთვის არის უწმიდური, ვინც არაწმიდად ჩათვლის რამეს.
15. თუ საჭმლის გამო შეწუხდება შენი ძმა, შენ უკვე აღარ იქცევი სიყვარულით. შენი საჭმლით ნუ დაღუბავ მას, ვისთვისაც მოკვდა ქრისტე.
16. დასაგმობი ნუ გახდება თქვენი სიკეთე.
17. ვინაიდან ღვთის სასუფეველი საჭმელ-სასმელი კი არ არის, არამედ სიმართლე, მშვიდობა და სიხარული სულიწმიდაში.
18. ხოლო ვინც ამით ემსახურება ქრისტეს, იგი სასურველია ღვთისათვის და მოსაწონი – ადამიანთათვის.
19. მაშ, ვესწრაფოდეთ იმას, რაც მშვიდობასა და ერთმანეთის აღშენებას ემსახურება.
20. საჭმლისათვის ნუ დაარღვევ ღვთის საქმეებს. ყოველივე წმიდაა, მაგრამ ბოროტია იმისათვის, ვინც შებრკოლებით ჭამს.
21. უმჯობესია არა ჭამო ხორცი, არ დალიო ღვინო და არც სხვა რამ, რითაც შენი ძმა შებრკოლდება.

22. გაქვს რწმენა? გქონდეს შენთვის ღვთის წინაშე. ნეტარია ის, ვინც თავის თავს არ სდებს მსჯავრს იმის გამო, რასაც ირჩევს.
23. ვინც ეჭვობს ჭამისას, დამნაშავეა, ვინაიდან რწმენით არ იქცევა. ხოლო ყოველივე, რაც რწმენით არაა, ცოდვაა.
24. ხოლო მას, ვისაც ძალუძს თქვენი განმტკიცება, ჩემი სახარების და იესო ქრისტეს ქადაგების მიხედვით, იმ საიდუმლოს გამოცხადებით, რომელიც უკუნითიდან მიდუმებული იყო,
25. ხოლო ახლა გაცხადებულია წინასწარმეტყველური წერილებით, მარადიული ღვთის ბრძანებით ეუწყა ყველა ერს, რომ დაემორჩილონ რწმენას.
26. ერთადერთ ბრძენ ღმერთს, იესო ქრისტეს მეშვეობით, დიდება უკუნითი უკუნისამდე. ამინ.

თავი 15

მიიღეთ ერთმანეთი, როგორც ქრისტამ მიგიღოთ

1. ხოლო ჩვენ, ძლიერთ, გვმართებს ვზიდოთ უსუსურთა უძლურება და არ ვეძებოთ საკუთარი თავის სიამე.
2. ყოველი ჩვენგანი უნდა აამებდეს მოყვასს სასიკეთო აღშენებისათვის.
3. ვინაიდან ქრისტეც არ ეძებდა სიამეს თავისთვის, არამედ როგორც წერია: „შენი მლანძღველების ლანძღვა დამატყდა მე“.
4. რადგან ყოველივე, რაც წინათ დაიწერა, ჩვენს სასწავლებლად დაიწერა, რათა მოთმინებით და წერილთა ნუგეშით გვქონდეს იმედი.
5. ხოლო მოთმინებისა და ნუგეშის ღმერთმა მოგცეთ თქვენ ერთმანეთში ერთსულოვნება ქრისტე იესოს მიერ.
6. რათა ერთსულოვნად, ერთი პირით ადიდოთ ღმერთი, ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს მამა.
7. ამიტომ მიიღეთ ერთმანეთი ისევე, როგორც ქრისტემ მიგიღოთ თქვენ ღვთის სადიდებლად.

ქრისტე მსახურად წინადაცვეთილებისთვის

8. ხოლო მე ვამბობ, რომ ქრისტე გახდა წინადაცვეთილთა მსახური ღვთის ჭეშმარიტებისათვის, რათა შესრულებულიყო მამებისთვის აღთქმული,
9. და რათა წარმართებს განედიდებინათ ღმერთი შეწყალებისათვის, როგორც წერია: „ამისათვის გაღიარებ წარმართებს შორის და გუგალობებ შენს სახელს“.
10. და კვლავ ამბობს: „იხარებდეთ წარმართნო, მის ხალხთან ერთად“.
11. და კვლავ: „წარმართებო, აქებდეთ უფალს და, ხალხებო, ადიდებდეთ მას“.
12. და კვლავ, ესაია ამბობს: „იყოს იესეს ფესვი, რომელიც აღდგება წარმართებზე საუფლოდ, მისი იმედი ექნებათ წარმართებს“.
13. ხოლო იმედის ღმერთმა აგავსოთ ყოველგვარი სიხარულით და მშვიდობით რწმენაში, რათა სულიწმიდის ძალით იუხვოთ იმედში.

ხავლე ქრისტეს მსახური წარმართებაში

14. და თვითონ მეც, ძმანო, დარწმუნებული ვარ, რომ თქვენ თვითონაც სავსე ხართ სათნოებით, სავსე ხართ ყოველგვარი შემეცნებით და ძალგიძთ ერთმანეთის დარიგება.
15. მაგრამ ცოტა გავკადნიერდი, როცა გწერდით აქა-იქ, როგორც თქვენდამი შეხსენებას ღვთის მიერ ჩემთვის მოცემული მადლით –
16. ვიყო იესო ქრისტეს მსახური წარმართებთან და ღვთის სახარების მღვდელმსახური, რათა წარმართთა შესაწირავი იყოს სასურველი და სულიწმიდის მიერ წმიდა.
17. ამიტომ ძალმიძს ვიქო ქრისტე იესოში ღვთის წინაშე.
18. რადგან ვერ გავკადნიერდები ვილაპარაკო ისეთი რამ, რაც არ გაუკეთებია ქრისტეს ჩემი მეშვეობით წარმართთა დასამორჩილებლად სიტყვით და საქმით,
19. ნიშნებისა და სასწაულების ძალით, ღვთის სულის ძალით, ისე, რომ იერუსალიმიდან და მისი შემოგარენიდან ილურიკიამდე გავავრცელე ქრისტეს სახარება.

20. თანაც, ვცდილობდი მეხარებინა არა იქ, სადაც უკვე ცნობილი იყო ქრისტეს სახელი, რათა არ მეშენებინა სხვის საძირკველზე,
21. არამედ როგორც წერია: „ვისთვისაც არ გამოუცხადებიათ, დაინახვენ, და ვისაც არ მოუსმენია, მიხვდებიან“.

ესპანეთში მგზავრობის განზრახვა

22. ამის გამოც იყო, რომ მრავალგზის შემიფერხდა თქვენთან მოსვლა.
23. ხოლო ახლა, როცა ვერ კიდევ არა მაქვს ადგილი ამ მხარეებში, ხოლო მრავალი წელია მსურს თქვენთან მოსვლა,
24. როგორც კი დავაპირებ ესპანეთში გამგზავრებას, გამოგივლით, ვინაიდან ვიმედოვნებ, რომ გნახავთ გავლისას, და თქვენ გამაცილებთ იქ, და ერთხანს მაინც დავტკბები თქვენთან ყოფნით.
25. ხოლო ახლა იერუსალიმში მივდივარ წმიდათა სამსახურად.
26. რადგან მაკედონიამ და აქაიამ ინებეს მოწყალების მიცემა ღარიბი წმიდებისათვის, რომლებიც იერუსალიმში არიან.
27. ინებეს და მოვალენიც არიან მათ წინაშე. ვინაიდან, თუ წარმართები ეზიარნენ მათ სულიერში, ხორციელადაც უნდა მოემსახურონ მათ.
28. ამრიგად, როცა დავამთავრებ ამას და ბეჭედს დავასვამ მათ ნაყოფს, თქვენთან გამოვლით წავალ ესპანეთისკენ.
29. ხოლო ვიცი, რომ თქვენთან მოსვლისას მოვალ ქრისტეს სახარების სრული კურთხევით.
30. შეგაგონებთ თქვენ, ძმანო, ჩვენი უფლით, იესო ქრისტეთი, და სულის სიყვარულით, ჩემთან ერთად იბეჯითოთ ჩემთვის ღვთისადმი ლოცვებში.
31. რათა გადავურჩე ურწმუნოებს იუდეაში და წმიდათათვის სასიამოვნო იყოს ჩემი სამსახური იერუსალიმისთვის.
32. რათა სიხარულით მოვიდეთ თქვენთან ღვთის ნებით და დავისვენო თქვენთან.
33. მშვიდობის ღმერთი იყოს ყველა თქვენთაგან. ამინ.

თავი 16

ფიბეს შექება, მოკითხვა ცალკეულ პირებს

1. აჰა, წარმოგიდგენთ ჩვენს დას ფიბეს, რომელიც არის კენჭრელთა ეკლესიის მსახური,
2. რათა მიიღოთ იგი უფალში, როგორც წმიდებს შეეფერება, და დაეხმაროთ ყველაფერში, რაც დასჭირდება თქვენთან, ვინაიდან ისიც ბევრის შემწე იყო და პირადად ჩემიც.
3. მოკითხეთ პრისკილა და აკვილა, ჩემი თანამშრომელნი ქრისტე იესოში,
4. რომელნიც თავს სწირავდნენ ჩემი სიცოცხლისათვის და, რომელთაც არა მარტო მე ვემადლიერები, არამედ წარმართთა ეკლესიებისც და მათი საშინაო ეკლესიაც.
5. მოკითხეთ ჩემი საყვარელი ეპენეტოსი, რომელიც აზიაში პირველი ნაყოფია ქრისტესათვის.
6. მოკითხეთ მარიამი, რომელმაც ბევრი იშრომა თქვენთვის.
7. მოკითხეთ ანდრონიკე და იუნია, ჩემი ნათესავები და ჩემი თანატყვევები, რომელნიც განთქმული არიან მოციქულებს შორის და ჩემზე უწინაც ირწმუნეს ქრისტე.
8. მოკითხეთ ამპლიასივ ჩემი საყვარელი უფალში.
9. მოკითხეთ ურბანოსი, ჩვენი თანამშრომელი ქრისტეში, და ჩემი საყვარელი სტაქისი.
10. მოკითხეთ ქრისტეში გამოცდილი აპელესი. მოკითხეთ არისტობულეს შინაურნი.
11. მოკითხეთ ჩემი ნათესავი იროდიონი. მოკითხეთ ნარკისუსის შინაურნი, უფალში მყოფნი.
12. მოკითხეთ უფალში მშრომელები, ტრიფენა და ტრიფოსასი. მოკითხეთ საყვარელი პერსისი, რომელმაც ბევრი იშრომა უფალში.
13. მოკითხეთ უფალში რჩეული რუფუსი და დედა მისი და ჩემი.
14. მოკითხეთ ასვინკრიტესი, ფლეგონი, ერმესი, პატრობასი, ჰერმასი, და მათთან მყოფი ძმები.
15. მოკითხეთ ფილოლოგოსი და იულია, ნირეასი და მისი და, ოლიმპასი და მათთან მყოფი ყველა წმიდა.

16. მოკითხეთ ერთმანეთი წმიდა ამბორით. მოკითხვას გითვლით ქრისტეს ყველა ეკლესია.

გაფრთხილება განხეთქილების წინააღმდეგ

17. შეგაგონებთ, ძმანო, მოერიდეთ მათ, ვინც განხეთქილებასა და საცდურს ქმნის წინააღმდეგ იმ მოძღვრებისა, რომელიც თქვენ ისწავლეთ, და ზურგი აქციეთ მათ.
18. ვინაიდან ასეთი ადამიანები ემსახურებიან არა ჩვენს უფალს იესო ქრისტეს, არამედ თავიანთ მუცელს და ლამაზი სიტყვებით და მოფერებით აცდენენ უმანკოთა გულებს.
19. რადგან თქვენი მორჩილება ყველასათვის ცნობილია. ამიტომ მოხარული ვარ თქვენს გამო, მაგრამ მინდა, რომ ბრძენნი იყოთ სიკეთისათვის და უბრალონი ბოროტისათვის.
20. ხოლო მშვიდობის ღმერთი მალე თქვენს ფერხთით შემუსრავს სატანას. ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს მადლი თქვენთანაა. ამინ.

მოკითხვა პავლეს თანაშემწეებიდან და კურთხევა

21. მოკითხვას გითვლიან ჩემი თანამშრომელი ტიმოთე და ჩემი ნათესავები ლუკიოსი, იასონი, და სოსიპატროსი.
22. მოკითხვას გითვლიან უფალში ტერტოსი, რომელმაც დავწერე ეს წერილი.
23. მოკითხვას გითვლიან ჩემი მასპინძელი გაიოზი და მთელი ეკლესია. მოკითხვას გითვლიან ქალაქის ხაზინადარი ერასტოსი და ძმა კვარტოსი.
24. ჩვენი უფლის იესო ქრისტეს მადლი ყოველ თქვენგანთან. ამინ.